

31.03.2025 PONEDELJEK		
01.04.2025 TOREK	KAPELA 19.00	+TAVČAR, BENČIČ in GRGIČ, Tomaj 19
02.04.2025 SREDA	KAPELA 19.00	+JOŽEF PETELIN IN POK. GABRŠNI, Tomaj 18
03.04.2025 ČETRTEK	KAPELA 19.00	+VIDA in HERMAN KJUDER, Križ 276
04.04.2025 PETEK	KAPELA 19.00	V DOBER NAMEN, Križ
05.04.2025 SOBOTA		
06.04.2025 5 POSTNA NEDELJA ali TIHA	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	+FRANC KRIŽMAN, KAZLJE 4H ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

V četrtek spoved za 5. in 7. razred
V nedeljo, 6.4. vodijo križev pot
veroučenci ob 9.30.

Prvoobhajanci imate v tem času
prvo spoved.
Listek z vašimi "grehi" pred mašo
"sežgemo" kot vidite na slikci.

6.4. ob 17h v vašem domu v
Križu predstavitev knjige o škofu
Eneju Piccolominiju, kasnejšemu
papežu Piju II.
Posvetil je cerkev v Križu.

ŽUPNIJA TOMAJ
4 POSTNA NEDELJA

Štev.14/ LETO XIII.

30. MAREC 2025

Izgubljeni sin se vrne k očetu

Iz svetega evangelija po Luku ([Lk 15,1-3,11-32](#))

Tisti čas so se Jezusu približevali vsi cestnarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: »Ta sprejema grešnike in je z njimi.« Tedaj jim je povedal tole priliko: »Neki človek je imel dva sina. Mlajši med njima je rekel očetu: »Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!« In razdelil jima je imetje.

Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. Šel je vase in dejal: »Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.«

In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmili; priteklo je, ga objel in poljubil. Sin mu je rekel: »Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.« Oče pa je naročil svojim služabnikom: »Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na nogo! Pripeljite pitano tele in ga zakoljite ter jejmo in se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.« In začeli so se veseliti. Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: »Kaj pa to pomeni?« Ta mu je rekel: »Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker se mu je zdrav vrnil.« Razjézil se je in ni hotel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in mu prigovarjal. On pa je očetu odgovoril: »Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi še nikoli nisi dal kozliča, da bi se poveseil s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami potratil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.« On pa je rekel: »Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. Vzradostiti in poveseleti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izgubljen in je najden.«

Duhovna spodbuda

Kako se Bog razlikuje od nas?

Pred nekaj dnevi, mi je prišel na misel današnji evangelijski odlomek, še posebej zato, ker me je prevzel določen premislek: dandanes obstajajo tisti, ki se za vse življenje odpovejo svoji zakoniti lastnini (zaobljubi uboštva) in tisti, ki ubijejo svoje starše, da bi pričakovali svojo dediščino ... Tisti, ki se odpovejo ekonomski varnosti, in tisti, ki to želijo da si ga vnaprej priskrbijo z nezaslišanimi in nenormalnimi postopki, kot je umor staršev ali bratov in sester. Ne vem, koga bi za to krivil, vsekakor pa nam takšni grdi in demoralizirajoči dogodki sporočajo, da pri vernih ljudeh, četudi gre za učinkovito odpoved gmotnim dobrinam, ni vedno veselega pričevanja o evangelijskem uboštvi, o njegovi lepoti in aktualnosti. Izbira zaobljube uboštva naj bi nas zrcalila v svet evangelijskega predloga preprostosti življenja, vrednote odrekanja pretiranemu bogastvu in gmotni varnosti, da bi vsakomur razkrili, da je mogoče živeti spokojno, ne da bi ga pretirano privlačili zemeljski užitki in poželjivost. Pri vsem tem pa moramo upoštevati tudi Božjo neskončno potrpežljivost, njegovo usmiljenje, ki presega naš pohlep, njegovo ljubezen do ubogih (do bednih), ki Gospoda žene, da se usmili v sedanosti in prihodnosti tistih, ki neprimerno bogatijo, pogosto celo mazohistično. Sam Jezus, ki je izrekel blagor: »Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo,« dokazuje, da je Bog potrpežljiv in usmiljen tudi do tistih, ki niso ubogi v duhu. Zato uporablja ljubezen in usmiljenje do vseh grešnikov, potrpežljivo čaka, da se odločijo vrniti k Očetu tako, da prekinejo z grehom; Kdor namreč ne zna biti »ubogi v duhu«, je sposoben narediti vse da nasprotuje Bogu in do bližnjemu. Dodajamo še, da ko je cilj spreobrnenja dosežen, je neizmerno veselje v Gospodu; Če smo minulo nedeljo ugotavljali, da Bog v svojem Sinu Jezusu Kristusu izkazuje nezaslišano potrpežljivost, primerljivo s tisto vinarja, ki vztrajno skrbi za nerodovitno smokvo, nam današnji evangelijski sporoča, da božja ljubezen ni le potrpežljivost, ampak tudi veselje. Bog se veseli, ko se le en grešnik odloči vrniti k njemu. Kot sem rekel na začetku, vse to povzema tema nedeljskega evangelijskega odlomka, ki razkriva svojo polno aktualnost. Govorimo o mlajšem sinu, ki, da bi vnaprej prejel dediščino, zahteva, da oče svoje premoženje razdeli med njega in starejšega brata. Nedovoljena in nelegitimna zahteva, za katero bi si po mnenju nekaterih učenjakov zaslužil celo smrtno obsodbo: samo ob smrti starša je bilo mogoče zahtevati delitev očetovega premoženja in le najstarejšemu sinu. Dobil je lahko najvišjo vsoto, ostalo pa so razdelili med druge brate. Poleg tega je cinizem tega fanta vreden obsojanja: četudi ga dejansko ni ubil, je s svojo nespoštljivo prošnjo na nek način umoril očeta v njegovi naklonjenosti in v pomanjkanju sinove vesti. Verjetno ne čuti več sorodstvenega razmerja, ampak poslovnega »posla« v absurdni pretvezi: Daj mi, kar je mojega. Nasprotno, vse, kar je povedano v tem odlomku, je neverjetno: oče svojemu mlajšemu sinu dovoli, da se polasti njegovih (bodočih) pravic in jih uporablja po svoji volji. Nezmerno zapravlja vse svoje imetje, ne da bi ga skrbelo, da bi lahko njegova sredstva kmalu zmanjkala, da bi bilo treba najti uporabo za večjo varnost, da bi bila primerna določena previdnost pri porabi; raje ima zapravljenost in ohlapno, nenadzorovano potrošnjo, dokler ne postane žrtev lastne nepremišljenosti in pohlepa. Ko je izčrpal vse svoje bogastvo, se znajde v plenu lakote in obupa, tudi zato, ker si je medtem prislužil sloves sprevrženega in brezčutnega, zaradi česar si je prislužil nezaupanje ljudi. Tudi tisti, ki ga sprejmejo, da bi hranil prašiče, se ne zmenijo, da bi ga hranili.

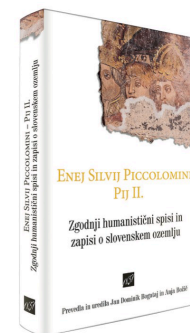
Na tej točki bi lahko opazili, da se spametuje, naredi nekaj samokritike in se odloči za iskreno kesanje. Toda če pozorno pogledamo besedilo Lukovega odlomka, njegove misli bežijo bolj k »poslanim delavcem, ki imajo kruha v izobilju« kot k njegovim zlorabam. Več je izčrpanosti kot kesanja in kesanje, če obstaja, je še vedno skrupulozno in sebično. Toda takoj, ko ga oče zagleda od daleč, se obnaša tako, kot se ne bi obnašal noben drug starš, zlasti v današnjem času, pred degeneriranim sinom, ki si drzne znova stopiti pred njega: ne da bi sploh poslušal razloge za njegovo vrnitev, ne da bi ocenil iskrenost njegovih besed kesanja, ne da bi ga kakorkoli ozmerjal in ne da bi ga sploh vprašal, kaj je storil, kje je bil itd., mu steče naproti, ga objame, poljubi in mu naroči zabavo. Samoumevno je, da je ta usmiljeni oče Bog in da je res vsemogočen. Njegova vsemogočnost nas ne preseneča, saj je ustvaril vesolje in je sposoben premikati celo zvezde ali zdraviti in obujati. Bog je vsemogočen, ker je edini sposoben ljubiti človeka do neverjetne mere, ravnati z nami na načine, ki se nam običajno zdijo nepredstavljivi ali celo nori. Oče lahko celo sprejme nazaj v svoj dom sina, ki ga ni spoštoval z razuzdanim življenjem, lahko mu takšno obnašanje celo odpusti iz sočutja ali očetovskega razumevanja, vendar ne do te mere, da bi se veselil in slavil njegove vrnitve. Tega je sposoben samo Bog, čigar potrpežljivost doseže paradoks. Bog, ki slavi za enega samega grešnika, ki se spreobrne, ki se veseli, ker se je nekdò vrnil v življenje, potem ko je živel v iluziji življenja in nam s tem daje tudi dodatno spodbudo k spreobrnenju v tem postnem času, ki je pred veliko nočjo.

Krajevna skupnost Križ,
Razvojno društvo Gmajna

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA
Prva slovenska založba

vabijo
v nedeljo, 6. aprila 2025, ob 17. uri
v Vaški dom v Križu pri Sežani (Križ 2, 6210 Sežana)
na pogovorni večer o knjigi

ENEJ SILVIJ PICCOLOMINI – PIJ II.
ZGODNJI HUMANISTIČNI SPISI IN ZAPISI O SLOVENSKEM OZEMLJU

V knjigi so predstavljeni in prevedeni tudi dokumenti o posvetitvi cerkve v Križu (Zupnja Tomaž), ki jo je še kot tržaški škof posvetil prav Piccolomini.

Gosta:

Anja Božič, urednica in prevajalka
br. Jan Dominik Bogataj, urednik in prevajalec

Z gostoma se bo pogovarjal Peter Stoka.
Glasbena spremljava: Vokalna skupina Venček.

Vabljeni!

www.mohorjeva.org